

ת"פ 2933/01-15 - מדינת ישראל נגד מתן תורגמן

בית משפט השלום בבאר שבע

25 מאי 2015

ת"פ 2933-01-15 מדינת ישראל נ' תורגמן(עציר)

2934-01-15

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד זילברמן

נגד

מתן תורגמן (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד טרבלסי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן ב-2 עבירות של סחר בסם מסוכן.

על פי המתואר באישום הראשון ביום 16.11.14 התקשר מהכלא שמעון אבוחסירה (להלן: "סמון"), אשר באותה היה אסיר בכלא איילון, לסוכן המשטרתי והציע לו לקנות 3 פלטות חשיש מ"בחור בנס ציונה". בין השניים נערכו מספר שיחות כאשר באחת מהם הבהיר סמון כי הבחור מנס ציונה אמור לספק חשיש ואילו בחור מיבנה יספק את הטריפים. בהמשך התקשר סמון אל הסוכן והציע לו לקנות כדורי אקסטזי והסוכן הביע נכונות לרכש 10-20 יח' לבדיקה ולפיכך מסר לו סמון את מספר הטלפון של הנאשם. כמו כן, ציין הנאשם כי הוריד את המחיר מ-30 ₪ ל-25 ₪ ליח' וכן ביקש כי יזדהה כ"חבר של ג'ינג'י".

בעקבות כך התקשר הסוכן ביום 17.11.14 בשעה 17:05 לנאשם וביקש 10-20 יח' לבדיקה. הנאשם הזמין את הסוכן אליו לרח' העצמאות 32 ביבנה. בהמשך, בשעה 19:43 נפגשו השניים ב"מפגש מתן" (להלן: "הפיצוציה"). הנאשם הכניסו אל אזור הקופה ושאל כמה כדורים הוא רוצה וכן שאל את הסוכן עליו דיבר עם סמון. הסוכן ציין כי הוא דיבר על 25 ₪, והנאשם השיב כי המחיר גבוה ב-50 ₪ ליח'. בסופו של דבר מכר 20 יח' סם מסוכן מסוג NBOME- C25 וקיבל בתמורה 600 ₪. במעמד זה הציע הנאשם לסוכן לקנות סם מסוג "הידרו" והסוכן מסר כי יהיה עמו בקשר. הנאשם נתן לו לצורך התקשרות מספר טלפון נייד נוסף. לאחר שהסוכן התקשר ביום 2.12.14 לנאשם בשעה 14:20,

עמוד 1

חזר אליו האחרון בשעה 15:16 וביקש לקנות 100 יח' כדורי אקסטזי בשעה 18:08 הגיע הסוכן לפיצוציה והנאשם מסר כי לא הביא את הסם מאחר ולא ידע אם יגיע לכן סוכם כי בעוד 10 דק' ימתין הסוכן לנאשם בתחנה. בשעה 18:08 הגיע הנאשם אל התחנה כשהוא נוהג באופנוע שם המתין לו הסוכן. הנאשם מסר לסוכן סם מסוג NBOME- C25 בכמות של 100 יח' וקיבל בתמורה ₪ 2,500.

בתאריך 20.11.14 בשעה 11:08 או בסמוך לכך התקשר הסוכן אל הנייד של הנאשם ושאל אם יש לו את הסם עליו דיברו בפגישה הקודמת בכמות של 100 גר'. הנאשם חזר אליו לאחר בדיקה ועדכן כי הוא יכול למכור במחיר של ₪ 68 לגרם. השנים סיכמו כי הסוכן יגיע אל הנאשם בשעה 15:00. בהמשך למתואר לעיל, נפגשו השניים בשעה 14:46 בפיצוציה והנאשם הראה לסוכן כי יחידות הסם מגיעות חתוכות וסגורות הרמטי. הלה הנחה את הסוכן להמתין לו בתחנת הדלק הסמוכה לשם יגיע עם אופנועו. בשעה 15:02 הגיע הנאשם כשהוא רוכב באופנוע לתחנה ומסר לסוכן סם מסוג קנבוס במשקל של 98.4 גר' וקיבל בתמורה סך של ₪ 6,800.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה עונשית ואלו טענו לכך באופן חופשי.

טיעוני הצדדים

במסגרת הטיעונים לעונש פירטה ב"כ המאשימה את חומרת המעשים בהם הודה הנאשם ובפרט לכך שהנאשם השתמש בבית עסק שלו אשר על פניו נראה לגיטימי כהסוואה לפעילות פלילית. השימוש בפיצוציה למעשה הקל על ביצוע העבירות ויצר קרקע פורייה להפצת סמים. זו ציינה כי בתיק זה לא מתקיימים שיקולי שיקום אשר בגינם ראוי לסטות ממתחם הענישה. בנסיבות אלו עתרה להטלת עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחמים להם עתרה, לצד הטלת מאסר מותנה, פסילת רישיון בפועל ומותנית, וכן קנס. כמו כן, עתרה לחלט את האופנוע אשר פרטיו מופיעים בכתב האישום ושווי נאמד ב-₪ 22,000 מאחר ושימש לביצוע עבירת הסמים.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה. אשר לעושה- הפנה לכך שעסקין בנאשם צעיר, אב ל-4 ילדים ולפני כשבועיים נולד בנו הקטן. אשר לעברו הפלילי - ציין כי הגם ולנאשם הרשעות בתחום הסמים הרי שהאחרונה בוצעה בשנת 2209. הלה ציין כי מאז הרשעתו האחרונה עבר הנאשם כברת דרך ולמעט המקרה דנן לא הסתבך עם החוק. לגופו של עניין, ציין כי הנאשם מכר סם אשר נכנס לפקודה 3 חודשים עובר לביצוע העבירה ומכאן שאין עסקין בסם אשר ידוע לכל כי הוא אסור במכירה. עוד הוסיף כי הפניות הראשונות הינן של הסוכן אשר הגיע לנאשם דרך צד ג'.

ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה של מקרים בה המאשימה הגיעה להסדרים מקלים עם נאשמים בעבירות חמורות יותר מאשר הנאשם דנן, אולם, בתיק זה באופן תמוה המאשימה לא הסכימה להגיע עמו לעמק השווה.

ביחס לחילוט האופנוע- עתר לדחות את הבקשה של המאשימה וזאת בהתאם למקרים אליהם הפנה בהם לא חולט רכוש. אשר לרכיב הכספי וכך גם לפסילת הרישיון- ציין כי הנאשם במצב כלכלי לא פשוט ובעניין זה הגיש תדפיסי חשבון בנק המעידים על חריגה מהמסגרת. כמו כן, ציין כי לאחר השחרור מהכלא יצטרך הנאשם להקים את חייו מחדש ולכן

ביקש להסתפק בפסילה מותנית. זה הוסיף כי המאשימה התנגדה לשילוב הנאשם בהליך שיקומי ולפיכך אין לראות את הנאשם כמי אשר סירב לכך. בסיום דבריו, ציין כי לאחר שבחן את המקרים האחרים אל מול המקרה של הנאשם סבור כי לכל היותר ראוי להטיל 15 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו וציין כי הוא מתחרט על מעשיו וכי לא יחזור עליהם. עוד ציין כי סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית וכי יש לו רישיון על טרקטור בו עבד מספר שנים.

עובר למתן גזר הדין, התייצבה אמו של הנאשם בבית המשפט ופירטה באריכות את ההשפעה הקשה שיש למעצרו של הנאשם על בני משפחתו לרבות עליה על ילדיו, אביו. זו לימדה סניגוריה על הנאשם ועל כך שמאז ומתמיד היה האחראי במשפחה ועל כך שסייע לה בעבר רבות, שעה שהייתה מאושפזת לאחר תאונת דרכים שעברה.

דין והכרעה:

כפתח דבר יצוין כי מצאתי לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים הואיל והמדובר בעסקאות המבוצעות במועדים שונים, תוך הפרדה ברורה מסיומה של אחת לתחילתה של רעותה. גם אם בשני האישומים מדובר בעסקאות מול הסוכן, הרי שנסיונותיהן של העסקאות שונות אחת מרעותה, ועובר לכל אחת מהן ערך הנאשם שיקולי "עלות וסיכון מול תועלת", יכול היה להימנע מלהיות מעורב בה וחרף כך בחר לנהוג כפי המתואר בכתב האישום.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן

רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

מנעד מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בכגון דא הינו מגוון רחב ונע בין עונשי מאסר של מספר חודשים בודדים וכלה ב-24 חודשים ואף יותר לכל עסקה. בית המשפט שת ליבו לטיב החומר, לכמות, למספר העסקאות ותדירותן, לתמורה שהתקבלה עבור הסם וכן לנסיבות האופפות את העסקאות. "בדרך כלל" ניתן לומר כי בגין עבירות של סחר בסם מסוג חשיש במשקל של פלטה עד מספר בודד של פלטות נגזרים עונשי מאסר הנעים בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל בגין כל עסקה. אשר לחומר מסוג nbome-25 הרי שגם בהיותו חומר מסכן, שכלל לא נכלל בפקודה, ראו בית המשפט לנקוט בגישה מחמירה ולגזור עונשי מאסר בפועל בני מספר חודשים עבור כל עסקה. הדברים אמורים מקל וחומר שעה שכעת חומר זה נכנס לפקודת הסמים:

בת.פ. 20876-01-13 גזר בית משפט 11 חודשים בגין סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 7.7 גרם ונהיגה בזמן פסילה.

בת.פ. 19799-12-12 גזר בית המשפט 18 חודשים מאסר בפועל בגין 2 עסקאות של מכירת פלטת חשיש לנאשם צעיר ללא עבר פלילי.

בת.פ. 19511-06-12 גזר בית המשפט 8 חודשים מאסר בפועל בגין 3 עסקאות סמים ובגין 2 עסקאות של סמים במשקלים נמוכים והחזקת סם לצריכה עצמית.

ברע"פ 1271/13 אבירם סויסה נ' מ"י (7.3.13) - בפס"ד זה נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-100 גר' בתמורה ל-1,200 ₪ וכן עבירת סחר נוספת של כ-20 גר' חשיש בתמורה ל-400 ₪. בית המשפט המחוזי החמיר בעונש שהוטל על ידי בי משפט השלום, מ-6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בפועל ובהפעלת המאסר המותנה נדון המערער ל-10 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ. 15892-12-13 נגזרו על נאשם בהסדר סגור 12 חודשים מאסר בפועל הכוללים מאסר מותנה בן 3 חודשים בחופף, וזאת בגין סחר בחומר מסוג nbome-25 יחד עם החזקת 1 גרם קוקאין, 1 גרם חומר גרם חשיש לצריכה עצמית. (יצוין כי במתן גזר הדין המדובר היה בחומר מסכן ולא בסם שהוכנס לפקודה.)

בת.פ. 2527-01-14 נגזרו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל בגין שתי עבירות של איסור מכירה של חומר אסור.

בת.פ. 28897-04-14 נגזרו על הנאשם בהסדר סגור 10 חודשים מאסר בפועל בגין החזקת 150 גרם חומר מסכן מסוג p.b22 יחד עם 1.9 מ"ל LSD ו-0.25 גרם קוקאין

במסגרת ע"פ 8598/12 ביאטרה נ' מ"י (28.1.13) - נדחה ערעורו של מערער אשר נדון ל-30 חודשי מאסר בגין מכירת 350 כדורי סם מסוג אקסטזי לסוכן משטרתי בתמורה של 12,000 ₪ ;

ע"פ 10322/01 אברהם גבריאלי נ' מ"י (15.7.02)- נדחה ערעור (למעט הרכיב הכספי) אשר עניינו עסקת סמים בה

המערער מסר לסוכן 340 כדורים בתמורה ל- 6,000 ₪. בגין מעשים אלו נדון המערער ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 777/12 אמנון מזרחי נ' מ"י (19.3.12) - נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם מערער אשר סחר יחד עם אחיו בסם מסוכן מסוג MDMA. המערער מסר לאחיו 100 טבליות סם שמתוכן מכר האח 24 טבליות לשוטר סמוי. כמו כן, החזיק ב-12.38 גר' של סם מסוג חשיש לצריכה עצמית. בגין כל אלה הוטל על המערער 20 חודשי מאסר בפועל.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בשני אישומים הינה משמעותית ונכבדה. ראשית יש ליתן הדעת לכך שהנאשם משמש כ"מוציא לפועל" של עסקאות סמים יחד עם אחר בשם סמון המצוי בכלא אשר מפנה אליו את הסוכן. עצם ביצוע העסקאות תוך שילובם של מעורבים רבים הכרוכים ביזומה של העסקה והוצאתה לפועל, מלמדים על מי שמעורבותו בעולם הסמים אינה "מקומית" ואינה נעשית על רקע חברי. בין הסוכן לנאשם אין כל היכרות מוקדמת עובר לביצוע העסקאות. די בכך שהסוכן יזדהה כחבר של ה"ג'ינג'י" כדי לעבור את הסף של ביצוע העסקה.

הנאשם מתנהל מול הסוכן כסוחר סמים לכל דבר ועניין. זה פועל באמצעות מספר טלפונים. כך גם זה נוקט משנה זהירות בשעה שאת הסם עצמו אינו מעביר בתוך החנות אלא בתחנה ליד, אליה הוא מגיע באמצעות אופנוע. יש להניח כי הרחקה זו יש בה כדי להקשות על תפיסת הסם. לנאשם זמינות גבוהה לסם כפי שהדבר נלמד מפערי הזמנים בין יצירת הקשר ועד אספקת הסם בפועל.

הנאשם מתמקח עם הסוכן על המחיר, דבר המלמד על דפוס פעולה עצמאי ולא דווקא בהתאם להנחיותיו של אותו סמון. בצדק נטען כי העובדה שהנאשם פועל מתוך הפיצוצייה הנושאת את שמו מהווה נסיבה לחומרה, שכן זו משמשת כסות לפעילות לגיטימית לכאורה, וממילא יש בה להגדיל את אפשרות חשיפתו של הנאשם ללקוחות פוטנציאליים.

לא למיותר לציין, כי באישום הראשון, אגב העברת הסם, הנאשם הוא זה שמציע לסוכן לקנות סם מסוג "הידרו". נמצא כי ידו של הנאשם אינה אך ורק בסמים מסוג קנבואידים סינטטיים אלא גם בסמים אחרים. באישום הראשון המדובר למעשה בשתי עסקאות שונות, שכן בתחילה מוכר הנאשם לסוכן 20 יחידות תמורת 600 ₪ ושבוועיים לאחר מכן מוכר 100 יחידות נוספות תמורת 2,500 ₪. חסד עשתה המאשימה שעה שייחסה לו עבירה אחת ולא שתי עבירות נפרדות, בפרט כאשר ישנו פער של כשבועיים בין שתי העסקאות. מדובר בכמויות נכבדות של סם עבור סכומי כסף משמעותיים.

כך הם פני הדברים ביחס לאישום השני, בו די בשיחת טלפון בשעה 11:08 לטלפון הנוסף של הנאשם על מנת שארבע שעות לאחר מכן יעביר הנאשם לידי הסוכן סם מסוג קנבוס במשקל 98.4 גרם נטו. גם באישום זה ניתן ללמוד על דפוס הפעולה של העברת הסם בתחנה הסמוכה למקום עבודתו של הנאשם, כאשר זה מביא את הסם באמצעות אופנוע שברשותו. המדובר בסכום כסף נכבד של 6,800 ₪ במזומן אותו העביר הסוכן לידי הנאשם. גם ביחס לסוג הסם הנאשם מפגין בקיאות, כאשר בטרם העברתו מפנה את תשומת ליבו של הסוכן שזה מגיע כבר חתוך וסגור הרמטי. עסקה זו כאמור מבוצעת ללא מעורבותם של אחרים וישירות בין הסוכן לבין הנאשם.

בתיק זה לא נטען כי הנאשם עושה שימוש בחומרים משנה תודעה ומכאן שהמעשים מבוצעים מתוך בצע כסף ופיתוי להשגת רווחים. במצב דברים זה שיש לאבחן לחומרה את עניינו של הנאשם וזאת בניגוד לאותם נרקומנים אשר מבצעים

את עבירות הסמים לצורך מימון מנות הסם אותן הם צורכים. ככל שהדבר נוגע לאישום השני, הסמים אינם נמנים על הסמים הקטלניים אם כי אין להקל ראש גם בסמים מסוג קנבוס ודומיו אשר בין היתר מהווים צוהר לצעירים רבים אשר בסופם של דברים מתדרדרים לכדי שימוש בסמים קשים.

הואיל ומדובר במבצע סוכן, הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים השונים, אך פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא, ברור ומוחשי. מהכמות בה סחר הנאשם, ניתן להכין מנות סם רבות לצריכה עצמית. הגם שבעבירות של סחר בסם, אין לנגד עיניו של בית המשפט קורבן במובן "הקלאסי", הרי שמדי יום ביומו מגיעים לבית המשפט נאשמים שכל הונם ירד לטמיון לצורך מימון הסם. בהעדרו, אילו מבצעים עבירות ולא אחת, פוגעים ומאיימים על הקרובים להם בין אם עסקינן באמא, אבא או בן זוג, והכל לצורך מימון הסם. בבואו של בית משפט לגזור עונשו של סוחר סמים, עליו לשים את מול עיניו ואת כל אותם צרכני סם, את כל ואתן תופעות הנלוות לשימוש בסמים.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין 11 ל-24 חודשים מאסר בפועל, ואילו באישום השני נע בין 9 ל-20 חודשים מאסר בפועל.

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי, ולקולא יש לתת הדעת לכך שמדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר. יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יש לקחת בחשבון כי עסקינן בנאשם צעיר יחסית, יליד 1982, אשר הינו אב ל-4 ילדים כאשר הקטן מבניהם נולד פחות מחודשיים בעודו מצוי במעצר. בית המשפט שמע את אמו של הנאשם שדיברה מדם ליבה על הכאב והסבל אותה חשה כל המשפחה בגין מעורבותו של הנאשם בעבירות מסוג כתב האישום. אכן סבלם של בני המשפחה קשה בפרט ככל שהדבר נוגע לילדיו של הנאשם אשר תוהים היכן אביהם. יש להצר על כך שהנאשם לא השכיל לחשוב על המחירים אותם הוא ישלם שעה שהסתבך בעבירות סמים כה קשות. הדברים אמורים ביתר שאת שעה שהנאשם כבר "טעם" את טעמו של בית הכלא לא פעם אחת בגין עבירות דומות.

בהקשר לכך הרי שלחובת הנאשם 4 הרשעות כאשר 3 מתוכן בתחום הסמים. ביתר פירוט, בשנת 2002 הורשע הנאשם על ידי בית דין צבאי בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונדון, בין היתר ל-10 חודשי מאסר בפועל; בשנת 2004 הורשע גם כן בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונדון, בין היתר ל-8 חודשי מאסר בפועל. בשנת 2009 הורשע הנאשם בעבירה של סחר בסם ונדון ל-20 חודשי מאסר.

הרשעתו של הנאשם פעם נוספת בעבירות סמים חמורות מלמדת כי זה לא הורתע, לא הפנים ולא למד את הפסול במעשיו, משכך, יש מקום לדבר גם על שיקולי הרתעת היחיד לצד הרתעת הרבים נוכח נפצותן של העבירות בהן הורשע. יש בכל אלה למקם את עונשו של הנאשם במרכזם של המתחמים אותם קבעתי.

אשר לשיקולי אחידות ענישה, לא מצאתי כי יש ללמוד מעונשם של המקרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם לתיק שבפניי. עיון בגזרי דין אלו מעלה כי המדובר במקרים בהם במסגרת הליך גישור הגיעו הצדדים ל"הסדר סגור" לעונש ולא בעונשים שניתנו במסגרת טיעון פתוח בפני בית המשפט. במצב דברים זה, ישנו קושי לדבר על עקרון אחידות ענישה,

שכן, בית המשפט אינו גוזר עליהם את העונש שבהכרח נכון וראוי היה לגזור בעניינם אלא נוהג בהתאם לכללים שנקבעו ביחס להסדרי טיעון ואפשרות חריגה מהם בהתאם להלכת פלוני.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט בת.פ. 38119-03-11 מדינת ישראל נ' ברנס:

"ארשה לעצמי לומר כי הדברים נכונים אף יותר ביחס לעונשים שהושתו על נאשמים במסגרת הסדרי טיעון. כידוע הסדר טיעון הינו תולדה של מו"מ בין המאשימה לבין הנאשם בשיטה של תן וקח. במסגרת הסדר הטיעון, מסכימה המאשימה משיקוליה להקל בעונשו של נאשם אף מתחת לרף הענישה המקובל וזאת בתמורה להודייתו. מכאן שלא ניתן לראות בעונש שהושת במסגרת הסדר טיעון שכזה המשקף מדיניות ענישה נוהגת לענין קביעת מתחם ענישה הולם. אשר על כן, בפסיקה המקלה שהוגשה בענייננו, ככל שהיא תולדה של הסדרי טיעון, אין כדי להוות אינדיקציה של ממש למתחם הענישה ההולם". עוד ראה דברי בית המשפט הצבאי לערעורים במסגרת עד"י 2113/12 וכן ע"פ 512/13.

כך גם אציין כי לא מצאתי להידרש לטענות אותן העלה ב"כ הנאשם לפיהן דווקא עמו בחרו שלא להגיע להסדר. מטבעם של דברים בית משפט לא יכול להיחשף לכל המשא ומתן שנערך בין המאשימה להגנה וכך גם ספק האם ניתן במסגרת ההליך שבפני לקבוע האם "טעמים זרים" עמדו בבסיס אי ההגעה להסדר. לא למיותר לציין כי גם אם כל התיקים במסגרת אותה פרשה הגיעו לכדי סיום בהליך גישור, הרי שאין חובה בדין לחייב המאשימה להגיע להסדר שעה שאין הסכמה לענין העונש או לגבי רכיבים נוספים. אסיים התייחסותי זו, כי על פי הפסיקה העובדה שמדובר בסוכן אחד המעורב במספר עסקאות מול מספר נאשמים, אין בה בהכרח להביא לקביעה כי הענישה בתיק פלוני מהווה אמת מידה מענייני של אלמוני בעסקה שבוצעה בנסיבות שונות.

בתיק זה לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן אשר יפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם וכך גם לא נבחנה אפשרות שילובו להליך טיפולי כלשהו. לפיכך לא מצאתי כי יש מקום לדבר בתיק זה על שיקולי שיקום אשר בגינם ראוי לסטות ממתחמי הענישה.

כאמור בסעיף 40ג (ב) לחוק לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. יצוין כי מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה. בכך גם יינתן ביטוי נוסף לכל נתוניו של הנאשם ולקולא כפי שפורט לעיל.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי שיש מקום להטלת עיצומים כספיים "כואבים" שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. בנסיבותיו של תיק זה, אשר האופנוע שימש את הנאשם בשני האישומים לצורך ביצוע העבירה, מצאתי להורות על חילוטו. בכך יהיה להעביר מסר בדבר חוסר הכדאיות הכלכלית במעורבות בעבירות מסוג זה. חילוטו של האופנוע יביא את בית משפט להקל מגד בגובה הקנס שיושת על הנאשם.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 25 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 27.12.2014.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.
- ד. 3,000 ₪ קנס או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.16.

מורה על חילוט אופנוע מסוג tmax מספר רישוי: 5968862 לטובת המדינה. הואיל והוריתי על חילוט האופנוע הנני מתיר ליחידה החוקרת לפרוץ את מושב האופנוע. ככל שיש מתחת למושב האופנוע סכום כסף מזומן כפי טענת ב"כ הנאשם, הרי שזה יושב לידי הנאשם.

מורה על השמדת הסמים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ה, 25/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט